

"Біга, як курка з яйцем".

"Куд-куд-кудак! куд-куд-кудакі  
Яєчко я знесла гарненьке:  
Нехай іде та дивиться усяк,  
Яке воно у мене чепурненьке.  
Куд-куд-кудак! сюди ідіть!" —  
Так Глиняста з хліва кричить.  
Рід курячий на те репетування  
Із бур'янів,  
Із смітників  
Збирається, щоб курчине придбання  
Побачити, сокоче й сокотить,  
Аж зирк — тут Ластівка сидить,  
На сонечку моторна чепуриться,  
На диво ж те й не думає дивиться.  
"А ти сидиш? Оце!..  
Чом не летиш дивитись на яйце?  
Ти глянь — яке!" — "Та годі сокотіти! —  
Говорить Ластівка.-Чого ще там глядіти?  
Хіба вже я не бачила яєць?  
Сама несла й виводила я діти  
І вам скажу я навпростець:  
Ви галас любите чинити  
Із кожного яйця свого  
І дивом робите його,  
Мо'в річ зробили превелику,  
Яєць же на світі без ліку,  
Бо яйця кожен птах собі несе,  
І найдурніший зробить се".  
Омельку, братіку! от як тебе почую,  
Як кажеш про свої великі діла,-  
Так і згадаю Курку навісную,

Що і вона своє яйце знесла...  
1896.